

Camí de Prats de Lluçanés o de Sant Feliu de Terrassola, Camí a Rocafort o Camí Ral

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Camí de la riera de l'Estany.
Emplaçament
Alçada: Costat de la Riera de l' Estany o Noguera 834

Coordenades:

Latitud: 41.874
Longitud: 2.11485
UTM Est (X): 426549
UTM Nord (Y): 4636165

Classificació

Número de fitxa 08079 - 31
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval
Segle XII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Al tram nord del municipi la via és inexistent.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de l'Estany
Autoria de la fitxa Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Es tracta d'un camí amb un traçat que travessa el terme municipal de sud a nord. El camí comptava amb el terreny natural com a ferm, amb una amplada de pas aproximada d'uns 5 peus, equivalents a poc més de 2 m de mitjana (el 1862).

En l'extrem sud del terme de l'Estany passava pel costat de la Creu de pedra gòtica, vorejava el prat de l'Estany pel costat de llevant, creuava el Pontarró i descendia a continuació en paral·lel a la riera de l'Estany, resseguint diverses fonts (font Grossa, font de la Sala, font dels Bous, font de Sant Antoni, font del nen Jesús, font del Castell) i molins (molí del Grau, molí del Castell).

Observacions:

El traçat discorre per la vora de llevant del prat de l'antic estany, i al costat de la riera de l'Estany. Antigament era la principal via de comunicació amb diversos pobles i camí de trànsit de ramats ovins cap al Pirineu a l'estiu, i cap a les planes del Vallès a l'hivern.

Història

Es tracta d'una de les vies de comunicació més antigues de la contornada. Se'n té constància des d'època medieval i com a camí ral ha esdevingut un dels eixos vertebradors del territori.

Bibliografia

AADD (1882). Proyecto de carretera provincial de Moyà a Calaf por Suria. Arxiu Històric de la Diputació de Barcelona (Expedient DPP-5597).

AADD (2009). Aproximació a la toponímia del Moianès. Rafael Dalmau Editors.

CORTÈS, Jordi (2002). "Sant Pere de la Portella, Santa Maria de Lluçà i Santa Maria de l'Estany: tres models diferents", a Monestirs. Intervenció en el patrimoni arquitectònic, Col·lecció Papers Sert, núm. 6. [Resum del XXIII Curset AADIPA celebrat al COAC l'any 2000] . Publicacions de l'Escola Sert. Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, Barcelona. p.78-88.

COSTA, Enric (2003). Inventari de recursos turístics del Moianès, Inèdit, Moià.

GUTIERREZ Daniel; MORROS Jordi; URBIOLA Marta (2014). Projecte museogràfic del paisatge cultural de l'Estany. L'Estany, història i natura, el domini de la terra i el domini de l'aigua. TEGULA Arquitectura i Patrimoni Cultural. Ajuntament de l'Estany (Moianès).

PEÑA, Eduard (1934). Projecte de variant (..) de la carretera de Moià a Calaf per Súria per a la supressió de la travessia de Santa Maria de l'Estany. Arxiu Històric de la Diputació de Barcelona (Expedient OPP-1904), 1934.

POU, Aureli-VINYETA, Ramon (1974). L'Estany. Guia turística, Editorial Montblanc-Martín. Barcelona. TREPAST, Eduard; VILASECA, Anna (2012). "La transhumància a Catalunya, un llarg camí per recórrer" a Camins ramaders i transhumància a Catalunya. Recomanacions i propostes. Fundació del Món Rural, Lleida. p. 7-14.

